

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/32/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123203740
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4123203740.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Vargovej a členov senátu Mgr. Mareka Janigloša a JUDr. Pavla Lukáča, v spore žalobcu: R. R., nar. XX. XX. XXXX, X. U. XX/XXX, U., zastúpeného JUDr. Jozefom Kóšom, advokátom, Mostná 29, Nitra, proti žalovanému: ČSOB Leasing, a.s., Žižkova 11, Bratislava, IČO: 35 704 713, zastúpenému právny zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Daniel Juhás s.r.o., Seberínho 1, Bratislava, IČO: 36 869 970, v konaní o návrhu žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 16C/39/2023-40 zo dňa 26. 06. 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj súd prvej inštancie) na základe návrhu žalobcu vyššie označeným uznesením (I. výrok) zrušil zabezpečovacie opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 12C/112/2018-38 zo dňa 17. 10. 2018 (zriadené v prospech žalobcu v uvedenom konaní za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky voči žalovanému v uvedenom konaní zo zmenky vystavenej dňa 07. 06. 2013 na zmenkovú sumu 47.694,39 eur vrátane príslušenstva uplatnenej v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25CbZm/11/2018), a to k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného: - byt č. 7, výška spoluvlastníckeho podielu 1/1, 3.p., vchod: č.o. 52, v obytnom dome č.o. XX so súpisným číslom XX, postavenom na pozemku - parcele registra „C“ č. XXXX o výmere 303 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, ktorý sa nachádza v katastrálnom území U., obec Nitra, okres Nitra a k nemu prislúchajúci spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a príslušenstve domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku (parcele registra „C“ č. XXXX o výmere 303 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, kat. úz. U., obec Nitra) vo výške 903/14939, - byt č. 8, výška spoluvlastníckeho podielu 1/1, 3.p., vchod: č.o. 52, v obytnom dome č.o. XX so súpisným číslom XX, postavenom na pozemku - parcele registra „C“ č. XXXX o výmere 303 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, ktorý sa nachádza v katastrálnom území U., obec Nitra, okres Nitra a k nemu prislúchajúci spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a príslušenstve domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku (parcele registra „C“ č. XXXX o výmere 303 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, kat. úz. U., obec Nitra) vo výške 1686/14939, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie U., obec Nitra, okres Nitra, vedený Okresným úradom Nitra.

Zároveň súd prvej inštancie v II. výroku priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti predmetného rozsudku (správne malo byť rozhodnutia alebo uznesenia) samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Vyššie uvedené uznesenie zo dňa 26. 06. 2023 súd prvej inštancie odôvodnil odkazom na ust. § 334, § 339, § 343 ods. 1, 2 a § 344 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

Uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným dňa 03. 05. 2023 domáhal zrušenia zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené a zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. Návrh na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodnil tým, že na základe uznesenia Okresného súdu Nitra č. k. 12C/112/2018-38 v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25Cb/Zm/11/2018 súd vydal zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadil záložné právo k vyššie označeným nehnuteľnostiam v prospech žalovaného - ČSOB Leasing, a.s., a to za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky voči žalobcovi zo zmenky vystavenej dňa 07. 06. 2013 na zmenkovú sumu vrátane príslušenstva uplatnenej v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25Cb/Zm/11/2018. Konanie vedené na Okresnom súde Trnava bolo právoplatne skončené rozhodnutím Krajského súdu v Trnave č. k. 31CoZm/3/2020 zo dňa 01. 03. 2022 v spojení s rozhodnutím Okresného súdu Trnava č. k. 25CbZm/11/2018 zo dňa 24. 02. 2020 a rozhodnutím Okresného súdu Trnava č. k. 25CbZm/11/2018 zo dňa 11. 02. 2020 tak, že súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaných na zaplatenie žalovanej sumy vyplývajúcej zo zmenky vystavenej dňa 07. 06. 2013 na zmenkovú sumu vrátane príslušenstva. Pohľadávka ČSOB Leasing, a. s. bola na základe vyššie uvedených rozhodnutí vymáhaná v exekučnom konaní vedenom na exekútorskom úrade JUDr. Vojtecha Markoviča PhD. Súdny exekútor vydaním upovedomenia o ukončení exekúcie zo dňa 31. 03. 2023 v zmysle ust. § 61o ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu vedenú voči žalobcovi ukončil a zároveň v súlade s ust. § 61o ods. 2 Exekučného poriadku oznámil, že v konaní bola vymožená pohľadávka oprávneného (žalovaného) vo výške 69.602,01 eur, trovy oprávneného vo výške 1.954,97 eur a trovy exekútora vo výške 17.245,80 eur. Z uvedeného je zrejmé, že pohľadávka oprávneného zo zmenky vystavenej dňa 07. 06. 2013 vrátane príslušenstva, v dôsledku ktorej bolo vydané predmetné zabezpečovacie opatrenia, bola v celom rozsahu vymožená.

Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že celá pohľadávka zo zmenky bola vymožená. Uviedol, že zabezpečovacie opatrenie zabezpečuje i príslušenstvo pohľadávky, ku ktorému okrem zmenkového úroku patria aj trovy súdneho konania. Nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania bol žalovanému súdom priznaný, ale doteraz nebolo rozhodnuté o jeho výške, a teda obava z ohrozenia výkonu práva pretrváva aj vo vzťahu k tejto časti pohľadávky, ktorá doteraz nebola ani sčasti vymožená/uspokojená. Navrhol, aby súd návrh žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

Ďalej súd prvej inštancie v odôvodnení svojho uznesenia o zrušení zabezpečovacieho opatrenia uviedol, že z obsahu návrhu žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, ako aj z doložených listinných dôkazov mal za preukázané, že pominuli dôvody, pre ktoré bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené, nakoľko pohľadávka žalobcu, ktorej splnenie bolo zabezpečené zriadením záložného práva k nehnuteľnosti žalovaného, a to za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky voči žalobcovi zo zmenky vystavenej dňa 07. 06. 2023 bola v rámci exekučného konania vymožená v celom rozsahu vrátane trov oprávneného a trov súdneho exekútora, a tak odpadol dôvod, pre ktorý bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené. K argumentu žalovaného ohľadne nesúhlasu s návrhom na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia súd prvej inštancie uviedol, že sa nestotožňuje s jediným argumentom žalovaného týkajúcim sa nevymoženia trov súdneho konania, pretože trovy súdneho konania nespádajú pod príslušenstvo pohľadávky vo vzťahu k predmetu zabezpečovacieho opatrenia. Trovy konania nie sú istinou, ani príslušenstvom k žalobe. V danom prípade nemožno aplikovať na trovy súdneho konania ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. V prípade náhrady trov súdneho konania ide o samostatný nárok, ktorý nemožno subsumovať pod ust. § 121 ods. Občianskeho zákonníka. V súlade s uvedeným mal súd prvej inštancie za to, že podmienky na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia v zmysle ust. § 334 CSP sú splnené, nakoľko bol žalobcom podaný návrh na jeho zrušenie a odpadli dôvody, pre ktoré bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené.

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %, pretože žalobca mal vo veci mal plný úspech.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo aby ho zmenil tak, návrh na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia zamietne. Zároveň žiadal, aby mu súd priznal nárok na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastupovania v rozsahu 100 %.

Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V celom rozsahu nesúhlasil so závermi a právnym hodnotením súdu prvej inštancie a jeho postup pri posudzovaní právnej veci považoval za nesprávny, pretože do príslušenstva pohľadávky zabezpečenej predmetným sudcovským záložným právom jednoznačne patria trovy súdneho konania (zaplatený súdny poplatok + trovy právneho zastupovania), ktoré doposiaľ neboli vymožené, ani inak uspokojené, a tým pádom neplatí, že došlo k vymoženiu celej zabezpečenej pohľadávky. Dôvody, pre ktoré bolo zabezpečovacie opatrenie zriadené, preto naďalej trvajú a súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu rozhodnutiu. Názor žalovaného je podporený odbornou literatúrou ako aj judikatúrou. Veľký komentár Občianskeho zákonníka I. diel, autor Imrich Fekete, vydavateľstvo Eurokódex 2011 k výkladu ust. § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka uvádza „Príslušenstvom pohľadávky sú napokon aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vrátane nákladov súdneho konania. Nárok na náhradu nákladov súdneho konania sa považuje za príslušenstvo pohľadávky, ak je pohľadávka uplatnená na súde (za také uplatnenie možno nepochybne považovať i vymáhanie pohľadávky prostredníctvom exekúcie) ... Náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ktorými sú nepochybne i trovy súdneho konania, v ktorom bola pohľadávka uplatnená, sú podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky...“. Uvedený názor žalovaného podporuje aj rozhodnutie - uznesenie NS ČR sp. zn. 20 Cdo 5406/2007 z 25. 08. 2008, podľa ktorého, ak je pohľadávka uplatnená na súde (za takéto uplatnenie potom možno považovať tiež vymáhanie pohľadávky exekúciou), považuje sa nárok na náhradu trov konania za jej príslušenstvo.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podaní zo dňa 20. 07. 2023. Uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s právnymi závermi, ku ktorým dospel v odvolaní napadnutom uznesení súd prvej inštancie. Exekučné konanie vedené voči žalobcovi ohľadne pohľadávky, ktorá bola zabezpečená predmetným zabezpečovacím opatrením bolo ukončené, nakoľko žalobca uhradil v exekučnom konaní vymáhanú sumu v plnom rozsahu, o čom predložil vo svojom návrhu aj listinné dôkazy. Je teda nesporné, že aktuálne nemôže existovať obava, ktorú predpokladá ust. § 343 ods. 1 CSP ako podmienku pre nariadenie a trvanie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca sám splnil v exekučnom konaní vymáhaný nárok v celom vymáhanom rozsahu, a preto ani hypoteticky nemôže existovať obava, že by bola budúca exekúcia voči nemu ohrozená. Nie je preto naplnený ani základný predpoklad na zriadenie, resp. trvanie predmetného zabezpečovacieho opatrenia.

Žalobca sa nestotožnil s právnym názorom žalovaného ohľadne trov konania ako „príslušenstva pohľadávky“. Poukázal na to, že pohľadávka titulom trov konania je špecifickým druhom pohľadávky, ktorej existencia vzniká až keď o nej súd právoplatne rozhodne. Do tejto doby preto nemôže byť príslušenstvom pohľadávky, nakoľko ešte neexistuje. Uvedený právny názor žalobcu je podporený aj aktuálnym nálezom Ústavného súdu SR v konaní pod sp. zn. V. ÚS 183/2020 zo dňa 09. 03. 2021. Žalovaný do rozhodovania súdu o návrhu žalobcu nepreukázal, že by súd právoplatne rozhodol o trovách konania, a že by tieto žiadal a domáhal sa ich od žalobcu uhradiť, a preto je jeho právna argumentácia nesprávna, neaplikovateľná na prejednávanú právnu vec. Z vyššie uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovaného ako nedôvodné zamietol a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov - ďalej len CSP) zistil, že odvolanie bolo podané proti uzneseniu súdu prvej inštancie, proti ktorému je odvolanie prípustné, oprávnenou stranou - žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote (ust. § 355 ods. 2, § 357 ods. 2 písm. e/, § 359, § 362 ods. 1 CSP) a konštatoval, že odvolanie má zákonom stanovené náležitosti a obsahuje zákonom stanovené odvolacie dôvody (ust. § 127, § 363, § 365 ods. 1 písm. h/, d/, f/ CSP). Následne odvolací súd, viazaný rozsahom podaného odvolania žalovaného, odvolacími dôvodmi ako i súdom prvej inštancie zisteným skutkovým stavom (ust. § 379, § 380 ods. 1, 2, § 383 CSP) prejednal podané odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), pričom dospel k záveru, že

napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 26. 06. 2023 je potrebné podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ a ust. § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

7. Podľa § 333 CSP, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

Podľa § 334 CSP, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Podľa § 339 CSP, o zrušení neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť bez pojednávania. V prípadoch neodkladného opatrenia podľa § 334 a 338 majú dotknuté subjekty právo vyjadriť sa k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia.

Podľa § 343 ods. 1, 2 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

Podľa § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c/ súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d/ nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

8. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že dňa 02. 05. 2023 bol Okresnému súdu Nitra ako súdu prvej inštancie doručený návrh žalobcu, ktorým sa domáhal zrušenia zabezpečovacieho opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 12C/112/2018-38 (ktoré sa v súdnom spise nenachádza), tvrdiac, že odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené a zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril vo vyjadrení zo dňa 03. 06. 2023 a nesúhlasil s tým, že celá jeho pohľadávka zo zmenky bola vymožená, nakoľko zabezpečovacie opatrenie zabezpečovalo aj príslušenstvo pohľadávky, ku ktorému okrem zmenkového úroku patria podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka aj trovy súdneho konania, pričom nárok na ich náhradu mu bol právoplatne priznaný v celom rozsahu, ale doteraz nebolo rozhodnuté o jeho výške, a teda naďalej trvá obava ohrozenia výkonu práva aj vo vzťahu k tejto časti pohľadávky, ktorá nebola doteraz ani sčasti vymožená, resp. uspokojená. Dňa 26. 06. 2023 vydal súd prvej inštancie napadnuté uznesenie, ktorým rozhodol tak, ako je uvedené v 1. bode tohto uznesenia, teda zrušil zabezpečovacie opatrenie, nakoľko bol toho názoru, že odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

9. Civilný sporový poriadok diferencuje medzi zánikom (ust. § 333 CSP) a zrušením (ust. § 334 CSP) neodkladného opatrenia, pričom tieto ustanovenia sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie (ust. § 344 CSP). K zániku zabezpečovacieho opatrenia dochádza v dôsledku objektívnej skutočnosti (uplynutie času, v prípade, ak bolo limitované konkrétnym časovým okamihom), kým k jeho zrušeniu dochádza na základe individuálneho aktu, ktorým je rozhodnutie súdu. K zrušeniu zabezpečovacieho opatrenia teda môže prísť s poukazom na ust. § 334 CSP v spojení s ust. § 344 CSP na návrh,

ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené. Z uvedeného je zrejmé, že subjekt, v neprospech ktorého bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené (v konkrétnej veci žalobca, ktorý musel strpieť zriadenie záložného práva na svojich nehnuteľnostiach), môže okrem podania odvolania proti uzneseniu o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, podať aj návrh na jeho zrušenie. V predmetnej veci žalobca takto i postupoval tvrdiac, že v exekučnom konaní bola vymožená pohľadávka oprávneného (žalovaného v tomto súdnom konaní) v sume 69.602,01 eur, trovy oprávneného v sume 1.954,97 eur a trovy exekútora v sume 17.245,80 eur, a teda pohľadávka oprávneného zo zmenky vystavenej dňa 07. 06. 2013 vrátane príslušenstva bola v celom rozsahu vymožená, čo podľa neho znamenalo, že odpadli dôvody ohrozenia exekúcie, resp. odpadli dôvody, pre ktoré bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené.

Súd prvej inštancie sa stotožnil s týmto tvrdením žalobcu, pričom bol toho názoru, že v predmetnej veci sú splnené podmienky na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko trovy súdneho konania nespádajú pod príslušenstvo pohľadávky vo vzťahu k predmetu zabezpečovacieho opatrenia a nemožno na ne aplikovať ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

10. Uvedený právny názor súdu prvej inštancie odvolací súd nepovažoval za správny. Z ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka vyplýva, že za príslušenstvo pohľadávky sa okrem úrokov, úrokov z omeškania a poplatku z omeškania považujú aj náklady spojené s jej uplatnením. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu, ale i štádiu súdnom, t. j. v štádiu z časového hľadiska ohraničenom začiatkom súdneho konania a právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Z ust. § 251 CSP možno vyvodit', že trovami konania sú len také preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Za náklady spojené s uplatnením pohľadávky v konaní pred súdom možno považovať len také, ktoré boli nevyhnutné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva a z časového hľadiska vznikli v konaní, t. j. časový interval je striktno ohraničený začatím konania a právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Z uvedeného dôvodu sa napríklad v súvislosti s trovami právneho zastúpenia za účelné považujú len tie náklady, ktoré zodpovedajú a sú v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v znení neskorších predpisov. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje i na závery Najvyššieho súdu SR, ktorý v uznesení v konaní pod sp. zn. 3 ECdo 278/2013 zo dňa 06. 03. 2014 konštatoval, že za náklady spojené s uplatnením pohľadávky sa v súdnej praxi (viď obdobne R 12/1991) a tiež právnej teórii (viď Jaromír Svoboda a kol., Občiansky zákonník, Komentár a súvisiace predpisy, Eurounion, 2005, str. 172) považujú aj trovy súdneho konania, pokiaľ boli priznané rozhodnutím súdu. Trovy súdneho konania možno považovať za príslušenstvo pohľadávky (t. j. za náklady spojené s jej uplatnením), avšak za podmienky, že ich náhrada bola rozhodnutím súdu právoplatne priznaná (prisúdená).

Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 03. 06. 2023 uviedol, že nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania mu už bol právoplatne priznaný v celom rozsahu. Súd prvej inštancie vo svojom odvolaní napadnutom uznesení rovnako uviedol, že súdne konanie na Okresnom súde Trnava bolo právoplatne skončené rozhodnutím Krajského súdu v Trnave v konaní pod sp. zn. 31CoZm/3/2020 zo dňa 01. 03. 2022 v spojení s rozhodnutím Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 25CbZm/11/2018 zo dňa 24. 02. 2020 a rozhodnutím pod sp. zn. 25CbZm/11/2018 zo dňa 11. 02. 2020 tak, že súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaných na zaplatenie žalovanej sumy vyplývajúcej zo zmenky vystavenej dňa 07. 06. 2013 na zmenkovú sumu vrátane príslušenstva. Tieto rozhodnutia sa však v súdnom spise nenachádzajú (rovnako sa v ňom nenachádza ani uznesenie o nariadení zabezpečovacieho opatrenia). Súd prvej inštancie, vzhľadom na svoj nesprávny právny názor, ktorý spočíval v tom, že trovy súdneho konania nie sú príslušenstvom pohľadávky a nemožno ich subsumovať pod ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, resp. že pohľadávka žalovaného bola vymožená v exekučnom konaní v celom rozsahu, zrejme nepovažoval za potrebné obstarat' si tieto rozhodnutia s vyznačenou doložkou právoplatnosti. Rovnako tak nemohol posúdiť ani rozsah nariadeného zabezpečovacieho opatrenia (keďže sa nenachádza v súdnom spise a teda ho súd prvej inštancie nemal pri svojom rozhodovaní k dispozícii) v tom zmysle, či sa toto vzťahuje i na príslušenstvo v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, teda i na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky (trov súdneho konania, ak už bolo rozhodnuté o nároku na ich náhradu, ako to tvrdil žalovaný). V prípade, ak zabezpečovacie opatrenie bolo vydané na zabezpečenie pohľadávky žalovaného aj s príslušenstvom, ktoré predstavuje i nárok na náhradu trov konania, o ktorom už bolo rozhodnuté, ale trovy konania neboli ešte uhradené, podľa názoru odvolacieho súdu nemohol odpadnúť dôvod na trvanie zabezpečovacieho opatrenia.

11. Nevykonanie dokazovania spočívajúceho v obstaraní vyššie označených právoplatných rozhodnutí, neoboznámení sa s ich obsahom a nevyhodnotení ich vplyvu na konanie v predmetnej veci bolo dôsledkom nesprávneho právneho posúdenia zo strany súdu prvej inštancie, ktorý spočíval v nesprávnej interpretácii ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a následne potom i nesprávnej interpretácii ust. 334 CSP. Uvedené v predmetnej veci znamená, že súd prvej inštancie pochybil pri právnom posúdení predmetnej veci pri interpretácii uvedených zákonných ustanovení a z toho dôvodu i nedostatočne zistil skutkový stav, pričom takéto pochybenie by nemal naprávať odvolací súd ako súd vyššej inštancie. Dôsledkom nesprávneho právneho posúdenia bol v predmetnej veci nedostatočne zistený skutkový stav, čo bolo dôvodom na to, aby odvolací súd zrušil odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Súd prvej inštancie bude v ďalšom konaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a bude postupovať vo vyššie naznačenom smere. Uvedené znamená, že po obstaraní vyššie označených súdnych rozhodnutí s vyznačenou doložkou právoplatnosti, posúdi ich vplyv na konanie v predmetnej veci vrátane toho, či sa nariadené zabezpečovacie opatrenie vzťahuje i na príslušenstvo pohľadávky žalovaného, ktorým sú podľa ust. 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky (trovy súdneho konania vrátane súdneho poplatku za predpokladu, že o nich bolo právoplatne rozhodnuté). V kladnom prípade posúdi, či skutočne došlo k splneniu povinnosti žalobcu v zmysle právoplatných rozhodnutí. Pokiaľ nedošlo k splneniu povinnosti zo strany žalobcu v plnom rozsahu, nebol dôvod na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia. Uzneseniu o zrušení zabezpečovacieho opatrenia podľa ust. § 334 CSP nevyhnutne musí predchádzať posúdenie toho, či skutočne došlo k odpadnutiu dôvodov, pre ktoré bolo nariadené.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 396 ods. 1, 3 CSP v novom rozhodnutí o veci.

14. Odvolací súd takto rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 3 ods. 10 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 1, 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)